

تماشای تلویزیون و خلاقیت

امروزه این سؤال که تماشای تلویزیون روی خلاقیت و قوه تخیل کودک چه تأثیر مثبت و یا منفی‌ای می‌گذارد مورد بحث بسیار قرار گرفته است.

امروزه این سؤال که تماشای تلویزیون روی خلاقیت و قوه تخیل کودک چه تأثیر مثبت و یا منفی‌ای می‌گذارد مورد بحث بسیار قرار گرفته است.

از آنجا که تلویزیون به عنوان ابزاری جدا نشدنی در زندگی همه خانواده‌ها ایفای نقش می‌کند لذا تأثیرگذاری آن نیز بسیار مورد تحقیق قرار گرفته و آنچه تا به امروز مشخص شده آن است که تماشای بیش از اندازه و نامحدود و بدون برنامه تلویزیون در کودکان باعث کاهش قوه تخیل و قدرت تفکر آنان می‌شود. همانطور که می‌دانید قوه تخیل کودک ۲بخش دارد:

۱- بخشی از همان دوران کودکی در بازی‌های خلاقانه و تخیلی شکل می‌گیرد که کودک خود را به جای شخصیت‌های مختلف کارتونی و داستانی می‌گذارد و

به جا یا همانند آنان ایفای نقش‌های متفاوت را به عهده می‌گیرد.

۲- در این بازی‌ها، گاه کودک حتی به اشیاء نیز با قدرت خلاقیت و تفکر و تخیل، روح می‌بخشد و آنها را نیز وارد بازی‌های تخیلی خود می‌کند. امروزه حتی مشخص شده که تصویرسازی خلاقانه ذهنی کودک از ۱۲ ماهگی شکل می‌گیرد و در سن ۵-۷ سالگی به اوج خود می‌رسد و سپس به تدریج کاهش می‌یابد لذا تا قبل از سن ۷ سالگی، نقش سازنده یا مخرب تلویزیون روی کودکان و خلاقیت آنها چند برابر دوران دیگر است ولی این سنتین که بهترین و نابترين زمان برای افزایش قدرت خلاقیت کودک و افزایش ظرفیت آن با استفاده از ابزارهای ساده‌ای مانند داستان، نقاشی و موسیقی است با ابزارهایی مانند تماشای تلویزیون و بازی‌های رایانه‌ای جایگزین می‌شود. بین بازی‌هایی تخیلی و خلاقیت ارتباطی وجود دارد که در نتیجه بازی‌هایی هدفمند، خلاقیت در کودک شکل می‌گیرد و شکوفا می‌شود زیرا در بازی‌هایی تخیلی و خلاقیت، عقیده، نظر، تصویرسازی و تفکر خلاق نقش اساسی دارند.

محققان، امروزه در رابطه با تأثیر تلویزیون در رواج بازی‌هایی تخیلی و خلاقیت تحقیقات متنوعی انجام داده‌اند. از یک سو برخی برنامه‌هایی تلویزیون، کودک را به بازی و خلاقیت تشویق می‌کنند و از سوی دیگر سرپوش محکمی روی خلاقیت و قوه تخیل کودک می‌گذارند. به باور بسیاری از برنامه سازان و محققان، تماشای تلویزیون بانک تفکرات و ایده‌هایی مختلفی را در ذهن کودک تشکیل می‌دهد و در نتیجه تفکر و نگرش کودک به دنیای اطراف بهبود می‌یابد اما آنچه مسلم است این است که تمامی این اتفاقات ممکن است در راستای بازی‌های خلاقانه و کلاس‌هایی موسیقی و هنری نیز در کودک شکل بگیرد لذا چه نیازی به تماشای تلویزیون و رسیک پذیرش برنامه‌های غیراستاندارد و در نهایت نابود کردن استعداد کودک در نتیجه دیدن برنامه‌های نامناسب است؟

امروزه محققان از واژه‌ای به نام "تلویزیون شفاهی"؛ به جای "تلویزیون تصویری"؛ استفاده می‌کنند که این همان بازی‌هایی تفکری و خلاقانه، داستان‌گویی، شنیدن موسیقی و... است. با تماشای تلویزیون ممکن است حس رقابت‌های منفي، عدم تحرک و فعالیت شکل بگیرد لذا محققان همواره توصیه می‌کنند به جای پر کردن اوقات فراغت کودکان با تلویزیون حتی اگر برنامه‌ها را به صورت گزینشی و هدفمند انتخاب می‌کنند، برای اوقات فراغت کودک و پرکردن آن مسئولانه گام بردارید و تماشای تلویزیون را با فعالیت‌های ۱۰۰ درصد مثبت و مؤثر جایگزین کنید.

در ذیل به چند تأثیر منفي و باز تماشای تلویزیون به طور مختصر اشاره می‌شود:

- ۱- دیدن تلویزیون و جذابیت تصاویر در تلویزیون باعث می‌شود ذهن کودک در راستای تجزیه و تحلیل تصاویر برآید و تلاش ذهنی کودک را در ابعاد دیگر تحت تأثیر منفي قرار دهد.
- ۲- تماشای برنامه‌هایی مختلف تلویزیون کودک را مجدوب بازی‌ها و حرکات خاص که در برنامه‌ها به نمایش گذارده می‌شود می‌کند لذا کودک تصویرسازی خلاقانه و تخیلی خود را به تدریج از دست می‌دهد و تنها در پی تقلید و شبیه‌سازی برآمده و خلاقیت و نوآوری خود را به کار نمی‌گیرد.
- ۳- تماشای زیاد تلویزیون باعث می‌شود کودک زمان کافی برای پردازش اطلاعات را از دست بدهد و تنها اطلاعات را بدون پردازش و طبقه بندی دریافت و آن را تلنبار کند.
- ۴- تماشای بیش از اندازه تلویزیون باعث کاهش تمرکز کودک می‌شود و از آنجا که فعالیت‌های خلاقانه احتیاج به داشتن تمرکز دارد لذا به صورت ناگاهانه و غیرارادی خلاقیت کودک سرکوب می‌شود.

